

Prolog ved lærerfesten på Folkenborg 21. juni 1945

Av lærer T.A. Vollene

Lange dager og lyse netter -
slik begynner den nye tid.
Borte er alle vonde vetter -
fred og frihet i bygd og by
Flaggene vaier i solgangsbrisen,
himmelen er blå som aldri før,
endelig brast den klemmende isen
om frihetstrangen som aldri dør.

Atter vi samles som frie nordmenn
etter en årelang ulvetid,
endelig stilnet da vanviddstormen,
fienden tryglet til slutt om grid
Fire år er i dag henrunnet,
siden sist vi var samlet her.
Den gang vi fikk et budskap som tynget
og lammet vårt sinn til fortvilelse nær.
Vårt landslag var falt i nazistenes klør,
stengt ble med ett den åpne dør
ut til venner og kolleger i landet
Dermed begynte kampen om «bandet».

Fengsel det ble for så mange, så mange
og lærere sendtes til Kirkenes.
Dager i pinsler, så lange, så lange
tålmod og tro sto sin prøve til S.

Ja, visst fikk de lære, de husker det nok,
våre kjære kolleger som ble deres offer,
men fast den stod, denne martyrflokk,
tro mot sitt kall, og vi takker
fordi de gikk forrest i striden
og banet vei for det som kom siden.

Stolte er vi også av ungdommen vårl
Kanskje det gror bedre enn vi tror
det vi sår i skolestua år etter åri Fedrelandskjærlighet,
tro mot det sanne,
frihet og rett for hver borger i landet,
slik har vi lært dem så godt vi har kunnet
og nå har vi sett at det frøkorn har funnet
veien til hjerter i unge slekter.
De tok opp kampen mot vonde vetter,
knyttet neven i hellig vrede,
ville følge fedres spor
og verge trofast sin odelsjord

Norge skulle bli fritt og – stort!
Ja, stort måtte det være alt i hop
Det var tomme ord, som så mangt vi hørte,
og få var de som den tale vørte
Stormannsgal er et ord vi kjenner,
og som regel i grus det ender.
Løgn og propaganda ble vi foret med,
Ja, den rasjon strakk nok sikkert te'.
Men vi trøstet hverandre med gode rykter,
lyttet og hvisket i hus og hytter,
ventet tålmodig og håpet på,
at snart kom dagen, da rett skulle rå
over terror og løgnpropaganda.

En maidag - midt i hverdagens travelhet
klokkene kimer - er det blitt fred?
Vi retter ryggen og kaster grevet
der ivrig vi driver med mataukstrevet.
Kirkeklokkene kan ei lyve -
de farer ikke med falske rykter.
Fred må det være -
klokkene kimer, fred - fred,
kanonene tier, våpnene senkes,
soldaten blir plutselig arbeidsløs!
Flagget til topps!
Gleden tennes i hus og hytter,
det var som fuglen i buret slapp fri.
Krigens redsler med freden vi bytter -
løgnens og terrors tid er forbi!

Gjennom klokkeklangen
tonte mektig takkesangen
ti I den Herre sterk og stor
som kan verge fedres jord
Og vi lærte, små og store
gjennom denne krigens skole
hva det rett vil si å eie
fri het ti I å gå de veie
som til lykke fører frem
fedrelandets tusen hjem

La oss tro mot læreryrket,
som i krigen, så i freden,
i vår skole flittig dyrke
rett og rettferd, kjærligheten
til vår Gud, vårt folk og land.